

Tatay (Buver) Eugénia

Tekintélyes szerep

Kálmán Imre. 25 éves fiatalember volt, mikor ezt a tüzről pattant művét írta; a Herczeg Ferenc és Pekár Gyula elbeszéléseiben annyira gyönyörködtető magyar huszártiszti és nemesi kúriai légkörben játszó szöveg nem is találhatott méltóbb zeneköltőre. Az eleven, kedves szövegnek akár magyaros zeneszámait, akár híres keringőjét halljuk: hangulatuk megkap, úrrá lesz rajtunk — „ez szívünk szerint való zene!” S ezt aláírta egész Európa, aláírta Amerika is. — A T-t a Vígszínház mutatta be, 1908 febr. 22-én; főszereplők: Lohonyay, altábornagy — Vendrey Ferenc; Treszka, a leánya — Komlóssy Ilonka; Riza báróné — Keleti Juliska; Imrédy, huszárkapitány — Fenyvesi Emil; Lórentey, főhadnagy — Hegedűs Gyula; Wallenstein, tart. bakahadnagy — Sarkadi Aladár; Mogyoróssy, huszáronkéntes — Kornai Berta; Virág, strázsamester — Balassa Jenő; Turi, szakaszvezető — Tihanyi Miklós; Suták, közhuszár — Nagy; Kempelen, baka — Győző Lajos; Gerő, intéző — Tapolczai Dezső; Idike — Dallos I.; Bence, béresgazda — Szerémy Zoltán; Szegfű Bandi — Bárdi Ödön. — 100. előadását a Vígszínházban 1909 okt. 1-én érte meg. — Újabban a Fővárosi Operett Színház juttatta ismét diadalra a T-t, főlelevenítette 1923 febr. 3-án. A nagy sikert Karczag Vilmos, a Theater an der Wien igazgatója, sietett átplántálni Bécsbe. Itt 300-adszor ment a T. 1910 nov. 8-án; de tudjuk, hogy azóta is több mint 200 előadást ért meg, „Ein Herbstmanöver” c. a. — 1909-ben bemutatta: ápr. 30-án Moszkva, júl. 20. Génua és 29. Newyork, ahonnan egész Amerikában elterjedt, szept. 6. Stockholm; 1910-ben: febr. 17. Kopenhága, márc. 1. Triest, máj. 8. Chicago, szept. 25. Róma, Apolló-színháza; 1912 máj. 25. London, Adelphi-színháza, 1914-ben: márc. 24. Lyon (így volt a T. az első magyar operett, mely Franciaországban színre került); innen átvitték Párizsba és Brüsszelbe.

Tatay (Buver) Eugénia, énekesnő, sz. 1860-ban, Tatán, megh. 1925 ápr. 18-án, Szegeden. Budán nevelkedett, ahol zenedébe iratkozott, széles skálájú mezzó-

szopránját itt szorgalmasan képezte. Beődy Gábornál kezdte a pályát és mint operett-, népszínmű- és operaénekesnő diadalt aratott Pápán, Pécsen, Győrben, Kassán, Nagyváradon, Aradon, Temesvárott, Szabadkán stb. és mindenütt nagyrabecsülték gyönyörű hangjáért, művészi játékáért. Híre eljutott Bécsbe is, a Carltheater fényes szerződéssel kínálta meg. De az ajánlatot nem fogadta el: a magyar műzsát kívánta továbbra is szolgálni és pedig vidéken, azért a Népszínház szerződését sem fogadta el. Aradon Vásárhelyi Reginald megyei főtisztviselő menyasszonya lett és hogy a vőlegénye kedvében járjon menyasszonyának, Kézdi Rezső néven (l. o.) színpadra lép. Zomborban Tatay arcát hűdés éri, ezért visszavonult a pályától és férjhez ment. — Főbb szerepei voltak: Fiammetta és Boccaccio (Boccaccio), Vladimir hadnagy (Fatinitza), Germaine (Cornevillei harangok), Marie (Tiszturak a zárdában), Bronislava (Koldusdiák), Adalgisa (Norma), Azucena (Troubadour) stb.

Tatay Zoltán dr. (kölcsei) zeneszerző, sz. 1887 július 15-én, Debrecenben. Debrecen városi árvaszéki ülnöke és tb. tanácsnoka, számos zeneművet írt zongorára, karra. Műdalai és magyar nótái közül több megjelent és népszerű lett. Színpadi munkái: „Fekete pillangó”, operett 3 felv., „A tűzimádó”, opera 1 felv., mindkettőnek szövegkönyvét Oláh Gábor írta és a debreceni Csokonai Színházban kerültek bemutatásra.

Taussig Károly lovag, 1911 febr. havában az Orsz. Színészegyesület nyugdíjalapjára 300 K-t adományozott.

Távirat kézbesítését a színészek részére előadás folyamán (régí úzus alapján) mindaddig mellőzik, amíg nincs vége a felvonásnak, nehogy annak tartalma kihatással legyen az illetőre.

Tekintélyes szerep az olyan, melynek előadója már megjelenésével kell, hogy hasson. Ilyenek: király, püspök, miniszter, attasé-szerepek, stb.